

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 у 171/2026
20.07.2026. године
Београд

Врховни суд, председник суда Мирољуб Томић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ..., чији је пуномоћник Иван Тешић, адвокат из ..., ул. ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 У 418/26 од 22.05.2026. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, након спроведеног испитног поступка, донео је 20.07.2026. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Управног суда Р4 У 418/26 од 22.05.2026. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач АА из ... поднела је Врховном суду, преко Управног суда, дана 05.06.2026. године жалбу против решења Управног суда Р4 У 418/26 од 22.05.2026. године, којим је одбијен као неоснован њен приговор ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 11490/24, као и захтев за накнаду трошкова поступка.

Одлучујући о жалби предлагача, у смислу чл. 16, 18. и 20. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15, 92/23) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник РС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95...14/22), Врховни суд је испитао побијано решење применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23 - др. закон) и закључио да је жалба неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из тачке 12. истог члана, јер побијано решење садржи јасне и непротивречне разлоге о одлучним чињеницама.

Из списка предмета Управног суда Р4 У 418/26 утврђено је да је АА (овде предлагач) поднела 20.12.2024. године Управном суду тужбу против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција фонда Београд, ради поништаја решења туженог бр. 01-02/182.6.7 27186/24 од 22.10.2024. године.

Наведеним решењем одбијена је жалба предлагача изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање-Филијала Ужице бр. 182.3.1-1802/24 од 30.07.2024. године, којим је одбијен њен захтев за признавање права на новчану накнаду за телесно оштећење, као и захтев за накнаду трошкова управног поступка. Тужени орган није поступио по налогу Управног суда за доставу одговора на тужбу и списка предмета од 30.12.2024. године, због чега је суд поновио налог 17.06.2025. године. Поводом овог налога тужени орган је поступио тек 27.03.2026. године достављањем одговора на тужбу, али без списка предмета, наводећи да су списи достављени суду по тужби тужиоца за поништај решења туженог органа у предмету У 11496/24 од 30.12.2024. године. Како су достављени непотпуни списи, Управни суд је захтевом од 07.04.2026. године наложио туженом допуну списка, по ком захтеву тужени није поступио.

Према члану 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и изразу одлуке.

Полазећи од чињеница и околности овог случаја, Врховни суд сматра да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 11490/24.

Ово стога што је Управни суд од подношења тужбе активно предузимао радње у циљу остваривања процесних услова за одлучивање, будући да је одмах по пријему тужбе исту послао на одговор туженом органу уз захтев за доставу списка, по ком тужени орган није поступио. Управни суд је поновио налог 17.06.2025. године, а тужени орган је по овом налогу поступио поступио тек 27.03.2026. године достављањем одговора на тужбу, али без списка предмета. Како су суду достављени непотпуни списи, суд је поново наложио туженом допуну списка, по ком захтеву није поступљено. Наиме, подношењем тужбе суду управни спор је само покренут, а да би могао да се води уз учешће обе супротстављене стране, морају бити испуњени одређени услови, међу којима је и прибављање списка од стране туженог органа. У пракси Европског суда за људска права изражен је став да само она одлагања за која се држава може сматрати одговорном могу оправдати налаз да је прекорачен разумни рок (пресуда *Narijalo* против Хрватске од 13.11.2003. године, став 61, број представке 66485).

Врховни суд је ценио наводе жалбе, па је нашао да су без утицаја на дугачије одлучивање, будући да је утврђено да је поступање Управног суда у управном спору било усмерено на стварање процесних услова за одлучивање Имајући у виду да је тужба поднета 20.12.2024. године, а приговор ради убрзавања поступка 16.03.2026. године, трајање поступка у периоду нешто дужем од годину дана не може се сматрати дугим трајањем поступка који би довео до повреде права на суђење у разумном року. Осим тога, Управни суд имао у виду и обавезу решавања предмета по редоследу

њиховог пријема у суд у смислу члана 177. став 1. Судског пословника („Службени гласник РС“, бр. 110/09...18/22).

Из наведених разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучио као у ставу првом диспозитива.

Врховни суд је у ставу другом диспозитива одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на основу члана 30. став 2. ЗВП сходном применом члана 153. став 1. ЗПП, јер предлагач није успела у поступку заштите права на суђење у разумном року.

**Председник Врховног суда
Мирољуб Томић с.р.**

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић